

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Arleta Agata

przy udziale prokuratora Anny Krysińskiej i oskarżyciela publicznego Jarosława Madoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13.02.2017 r.

sprawy przeciwko

P. W. urodz. (...)

w W.

syna Z. i K. z d. G.

oskarżonego o to, że: w dniu 25.08.2016 r. w miejscowości K., gmina B., uchylając się od opodatkowania przewoził samochodem marki C. (...) nr rej. (...) towar nieoznaczony znakami akcyzy, który został sprowadzony na terytorium kraju bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, w postaci 13.690 paczek papierosów marki (...), 9120 paczek papierosów marki M. niebieskie, 3.420 paczek papierosów marki M. (...) czerwone, 2.960 paczek papierosów marki (...), na którym ciążyą należności celne małej wartości w kwocie 26.585,00 zł oraz należności podatkowe dużej wartości w łącznej kwocie 614.597,00 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 486.071,00 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 128.526,00 zł

tj. o czyn z art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

orzeka

I. Uznaje oskarżonego P. W. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i za to na mocy art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, oznaczając wysokość jednej stawki na kwotę 65 (sześćdziesiąt pięć) złotych.

II. Na mocy art. 31 § 2 k.k.s. w zw. z art. 32 § 1 i 2 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci ściągnięcia równowartości przypadku przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa skarbowego w postaci wyżej wymienionego samochodu, poprzez uiszczenie kwoty 20.000 (dwudziestu tysięcy) złotych.

III. Na mocy art. 29 pkt. 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 30 § 2 k.k.s. oraz art. 31 § 6 i 7 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie na karcie 109 pod pozycją 1 do 4, na karcie 111 pod pozycją 5, obciążając oskarżonego kosztami tej czynności.

IV. Na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 230 § 2 k.p.k. orzeka zwrot Z. P. dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie na karcie 111 pod pozycjami 6 i 7.

V. Na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 Ustawy o kosztach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych w kwocie 844 (osiemset czterdzieści cztery) złote.

Sygn. akt II K 1064/16

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 13 lutego 2017 r.

Oskarżony P. W. postanowił zarobić na przewozie papierosów bez polskich znaków akcyzy skarbowej. Umówił się z nieustaloną mężczyzną, że przewozić tych papierosów podejmie się na trasie z S. do W.. Oskarżony miał na przewozie tego towaru zarobić 1.500 złotych. Około 16 sierpnia 2016 r. Z. P. przekazał oskarżonemu swój samochód marki C. (...) o nr rej. (...), celem jego naprawy. Oskarżony, bez zgody i wiedzy Z. P. postanowił wykorzystać ten pojazd do przewozu papierosów. W dniu 25 sierpnia 2016 r. oskarżony pojechał do S., gdzie spotkał się z mężczyzną, który zaangażował go do przewozu papierosów, mężczyzna ten załadował do samochodu papierosy i wskazał oskarżonego, by jechał do W.. W miejscowości K. oskarżony zatrzymał samochód, nadjechał wówczas funkcjonariusz Policji D. K., oskarżony zdenerwował się i wjechał na teren opuszczonej posesji. Policjant pojechał za samochodem prowadzonym przez oskarżonego i zatrzymał go. Funkcjonariusz Policji postanowił sprawdzić co oskarżony przewoził w samochodzie i ujawnił, że były to papierosy. W wyniku przeszukania samochodu C. (...) ujawniono, że oskarżony przewoził w nim:

- 13.690 paczek papierosów (...),
- 2.960 paczek papierosów (...),
- 3.420 paczek papierosów M. (...) S. czerwone,
- 9.120 paczek papierosów M. (...) S. niebieskie.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego (k.32v-33,37,279-280),
- zeznania D. K. (k.20v),
- zeznania Z. P. (k.134v,280-281),
- protokół zatrzymania rzeczy (k. 4-6),
- protokoły oględzin (k.8-10,26-27),
- materiał poglądowy (k.141-143,152-156).

Oskarżony uchylał się od opodatkowania przewożąc towar nieoznaczony polskimi znakami akcyzy skarbowej, przy czym towar ten był sprowadzony do Polski bez zgłoszenia celnego. Gdyby papierosy te zostały zgłoszone do oclenia należności Skarbu Państwa wyniosłyby:

- kwotę 26.585 złotych z tytułu cła,
- kwotę 614.597 złotych podatków, w tym 486.071 złotych podatku akcyzowego,
- kwotę 128.526 złotych podatku od towarów i usług.

Samochód, który oskarżony wykorzystał do przewozu papierosów został zatrzymany. Urząd Celny wycenił jego wartość na kwotę 24.100 złotych. Właściciel samochodu Z. P. wycenił jego wartość na 20.000 złotych.

Dowód:

- pismo Urzędu Celnego (k.118),
- kserokopia dowodu rejestracyjnego (k.7),
- wycena samochodu (k.44),
- protokół przekazania samochodu (k.11),
- zeznania Z. P. (k.134v,280-281).

Oskarżony podczas pierwszego przesłuchania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.32v-33). Stwierdził, że z uwagi na trudną sytuację materialną podjął się przewiezienia papierosów. Papierosy otrzymał od nieznanej mu osoby, miał je przewieźć z S. do W.. Osoba, która zleciła mu ten przewóz uzgodniła z nim, by przejechał do S.. Uczynił to, tam zleciłodawca załadował towar do samochodu i uzgodnił z nim, by jechał w stronę W. bocznymi drogami, na miejscu mieli uzgodnić gdzie miał przyjechać. Uzgodnił, że za ten przewóz otrzyma 1.500 złotych. Podczas kolejnego przesłuchania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia, wyraził ubolewanie w związku z tym, co się stało (k.37). W trakcie rozprawy przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił złożenia wyjaśnień, podtrzymał wcześniejsze (k.279-280). Odpowiadając na pytania, podał, że samochód, którym przewoził zatrzymany towar należał do Z. P., a ten nie wiedział do jakiego celu zostanie wykorzystany jego samochód.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż są logiczne, zasadniczo konsekwentne i znajdują potwierdzenie w zeznaniach Z. P. (k.134v,280-281) i D. K. (k.20v) oraz protokole zatrzymania rzeczy (k.4-6,8-10).

Z. P. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k. 134v), iż jest właścicielem samochodu marki C. (...) o nr rej. (...). Samochód ten przekazał do naprawy oskarżonemu chyba w dniu 16 sierpnia 2016 r. Znał oskarżonego, gdyż naprawiał wielokrotnie u niego samochód, miał do niego zaufanie, myślał, że samochód będzie naprawiał, a nie wykorzysta w niedozwolonym celu. Podczas rozprawy zeznał (k.280-281), że nie miał z tą sprawą nic wspólnego, prosił tylko o zwrot zajętego samochodu. Zeznał, że przekazał samochód oskarżonego celem jego naprawy. Jego wartość oszacował na kwotę 20.000 złotych na koniec 2016 r.

Zeznania tego świadka są wiarygodne, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego oraz protokole zatrzymania rzeczy (k.4-6,8-10).

D. K. zeznał (k.20v), iż pełnił służbę patrolową na terenie gminy B.. W miejscowości K. zauważył, że na poboczu drogi zatrzymał się samochód typu bus. Podjechał w stronę tego samochodu, kierowca tego pojazdu wjechał na teren niezamieszkałej posesji. Udał się za tym samochodem, bo wydało się dziwne, że wjechał na teren niezamieszkałej posesji. Kierowca pojazdu oświadczył, że dokonuje przeprowadzki. Po dokonaniu kontroli przewożonych rzeczy świadek stwierdził, że w samochodzie mogły być przewożone papierosy bez polskich znaków akcyzy. Kierowca przyznał, że przewoził takie papierosy, oświadczył, że papierosy przewoził na zlecenie mężczyzny narodowości ormiańskiej, miał je zawieźć do W., a samochód należy do Z. P., który zostawił ten samochód u niego celem jego naprawy.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego oraz protokole zatrzymania rzeczy (k.4-6,8-10).

Zgromadzony materiał dowodowy w postaci dokumentów wymienionych na k. 281 został sporządzony przez powołane do tego osoby, poszczególne dokumenty były sporządzone obiektywnie i nie zachodzą wątpliwości odnośnie ich autentyczności.

Ustalony stan faktyczny tworzy spójną, logiczną całość, poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności popełnienia przestępstwa skarbowego przypisanego oskarżonemu czynu nie budzą wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony podjął decyzję, że będzie uczestniczył w przewozie papierosów. Wiedział przy tym, że papierosy te zostały sprowadzone do Polski bez zgłoszenia celnego i uiszczenia należnych podatków. Oskarżony wiedział, że uczestniczył w przewozie rzeczy, które powinny być zgłoszone do odprawy celnej i powinny być uiszczone od nich należne podatki. Nie może zatem budzić wątpliwości, że oskarżony uchylał się od opodatkowania przewożonych rzeczy, przewoził towar podlegający podatkowi akcyzowemu bez jego uiszczenia i przewoził towar, który nie był objęty odprawą celną.

Narażone na uszczuplenie należności Skarbu Państwa wynosiły:

- kwotę 26.585 złotych z tytułu cła,
- kwotę 614.597 złotych podatków, w tym 486.071 złotych podatku akcyzowego,
- kwotę 128.526 złotych podatku od towarów i usług,

Uznać zatem należy, że oskarżony dopuścił się przestępstwa skarbowego określonego w art. 54 § 1 k.k.s., 65 § 1 k.k.s. i 91 § 1 i 3 k.k.s. Jeden czyn przypisany oskarżonemu wyczerpywał znamiona wyżej wymienionych przepisów, stąd należy zakwalifikować go jako popełnione w warunkach określonych w art. 7 § 1 k.k.s.

Stopień społecznej szkodliwości czynu jest znaczny i zachowanie oskarżonego zasługuje na potępienie i dezaprobatę. Należy bowiem zwrócić uwagę, że oskarżony poprzez uczestnictwo w przewozie papierosów bez polskich znaków akcyzy skarbowej spowodował uszczuplenie należności Skarbu Państwa na kwotę stanowiącej około 90-krotności najniższego wynagrodzenia i dopuścił się uczestnictwa w obrocie towaru bez uiszczenia należności skarbowych.

Oskarżony ma 44 lat, zdobył wykształcenie zawodowe, jest żonaty, ma na utrzymaniu dwoje dzieci, utrzymuje się z prac dorywczych i zarabiał około 2.000 złotych miesięcznie (oświadczenie z k. 279), nie był karany (k.274).

Biorąc pod uwagę powyżej omówione kryteria wymiaru kary Sąd uznał, że karą adekwatną, sprawiedliwą i spełniającą cele zapobiegawcze i wychowawcze powinna być kara grzywny w wysokości 100 stawek dziennych. Wysokość jednej stawki została określona przez art. 23 § 3 kks na nie niższą od 1/30 najniższego wynagrodzenia i nie wyższą niż 400 najniższych wynagrodzeń. Najniższe wynagrodzenie wynosiło w czasie czynu 1.800 złotych. Adekwatną do zarobków oskarżonego i jego sytuacji życiowej powinna być kwota 65 złotych jako wysokość jednej stawki dziennej. Kara grzywny powinna wpłynąć również na ukształtowanie w społeczeństwie zasady, że nie należy uczestniczyć w przewozie towarami objętymi podatkiem akcyzowym jeśli takiego podatku i innych należności skarbowych nie uiszczono.

Zgodnie z treścią art. 30 § 2 k.k.s. i art. 29 pkt 2 k.k.s. w niniejszej sprawie można orzec przepadek rzeczy służących do popełnienia przypisanego czynu, w tym zwłaszcza samochodu C. (...), którym przewożono przedmiotowe papierosy. Przeciwnie orzeczeniu przepadku tego pojazdu przemawia przede wszystkim to, że pojazd ten należał do Z. P., a ten nie wiedział, że jego samochód zostanie wykorzystany do przewozu papierosów bez polskich znaków akcyzy i nie zgadzał się na to. W tej sytuacji Sąd skorzystał z możliwości wskazanej w treści art. 32 § 1 i 2 k.k.s. i orzekł przepadek równowartości tego samochodu na rzecz Skarbu Państwa. Przy określeniu wartości tego samochodu Sąd przyjął wartość wskazaną przez interwenienta (k.281), przy czym zgodnie z treścią art. 32 § 2 k.k.s. wartość ta przyjęta została w przybliżeniu. Należy wziąć pod uwagę, że dokładne określenie wartości pojazdu wymagałoby powołania rzeczoznawcy, a wartość podana przez interwenienta odpowiada wartości rynkowej. Przepadek papierosów i pozostałych dowodów rzeczowych wynika z treści przepisów powołanych w punkcie III wyroku. Konsekwencją odstąpienia od orzeczenia przepadku samochodu jest orzeczenie jego zwrotu interwenientowi.

Oskarżony zarabia do 2.000 złotych miesięcznie, zawinił poniesienie niemałych kosztów i powinien je zwrócić. Jego sytuacja majątkowa i życiowa wskazuje, że może to uczynić bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i swojej najbliższej rodziny.